

Отъ милость и туй да сторишъ,
 То 'га се сбератъ момитѣ !
 Предъ нази, майко, на хоро
 И дойдатъ мойтѣ врѣстници,
 И скръбно либе съ другарки,
 Ти излѣзъ, майко, послушай
 Съсъ мойтѣ братя неврѣстни,
 Моята пѣсень юнашка —
 Защо и какъ съмъ загиналъ
 И какви думи издумалъ
 Предъ смрътѣта и прѣдъ дружина...
 Тжжно щешъ, майко, да гледашъ
 Ти на туй хоро весело,
 И като срѣщнешъ погледѣтъ
 На мойто либе хубаво,
 Дълбоко ще ми въздѣхнатъ
 Две сърца мили за мене —
 Нейното, майко, и твойто!
 И две щатъ сълзи да капнатъ
 На стари гърди и млади...
 Но туй щатъ братя да видятъ
 И кога, майко, порастнатъ,
 Като брата си ще станатъ —
 Силно да любятъ и мразятъ...

Ако ли, мале майнольо,
 Живъ и здравъ стигна до село,
 Живъ и здравъ съ байрякъ въвъ рѣка,
 Подъ байрякъ лични юнаци,
 Напети въ дрехи войнишки,
 Съ левове златни на чело,
 Съ иглянки пушки на рамо
 И съ саби-змии на кръста,
 О, тогазъ, майко юнашка!
 О, либе мило, хубаво!
 Берете цвѣтя въ градина,
 Кжсайте бръшлянъ и здравецъ,
 Плетете вѣнци и китки
 Да кичимъ глави и пушки!
 И тогазъ съ вѣнецъ и китка
 Ти, майко, ела при мене,